

Amikor reggelként meghallottam ablakomon a kopogtatást, még rendszeren sötét volt. De rögtön eszembe jutott, hogy én ígéretet tettem valakinek, hogyha kopognak és szükség lesz rám felkelek és megyek. Akárhogy nem tettem, de el kellett hagynom a meleg ágyat, mert ez becsület dolga volt! Meg kellett tennem, mert én fogadtam meg ezt. Egy olyan embernek tettem aki részemről megérdemelte és nem szerettem volna elveszíteni a barátságát, mert ő is nagyon tisztelt, szeretett és becsült engem. Nem azért, amiért én felkeltem, ha arra szükség volt, de a köztünk lévő jó viszony és baráti vonzalom hozta ezt magával.

Miért kellett felkelnem?!

A felkelésre azért volt szükség, mert reggel 6 órakor istentisztelet volt tartva, a szomszédban lévő orthodox zsinagógában.

W, így hívták a családot, orthodox zsidók lévén, mindennap mentek az istentiszteletre. S ha a család minden tagja el is ment, nem voltak elegenden. Az ilyen istentiszteleteken 10 férfinak kell lenni, hogy azt meg tudják tartani, ők pedig csak nyolcan voltak. Ha nem jött valaki hozzájuk, ilyenkor szoktak nekem bekopogni, hogy keljek fel és tartsak velük, hogy a létszám ki legyen. Bár én nem voltam zsidó, de ez nem számít ilyenkor, csak férfi legyen az illető.

Ez kapcsolt össze főleg bennünket, de a jószomszédság is. A W házaspár és a mi barátságunk, valamint a gyerekek ragaszkodása hozzánk, mint jó szomszédhoz és jóbaráthoz.

Nem volt ez egy milliomos gazdag ember, akivel így összekötött az élet s nem is volt nekem ebből több hasznom, minthogy nagyon-nagy megbecsülést érdemeltem ki egy szegény zsidó ember részéről. Ez az ember nekem szomszédom volt, akinek egy kis családi háza volt Szigetben, a szomszédomban, közel az orthodox templomhoz. Feleségén kívül hét fia volt, egészséges szép gyerekek. Mestersége szikvizgyári, szódagyári gépész.

Tehát nem gazdag, olyan magamfajta szegény, aki nem tudott milliókat összegyűjteni a becsületos fizetésből, de megbecsülést és tiszteletet annál többet az az egész város részéről, azt igen!!

Egy zsidócsalád és annak hét fia!!! RITKASÁG!!!

Itt pedig az volt: Hét fiu!! Minthogy kömléket nem tudok ennek a kedves szép családnak állítani, írásban próbálom megörökíteni emléküket, mert ilyen ritka esemény, hét fiu egy családban, tényleg ritkaság./Egy leány is volt, de kicsi korában meghalt./

Jómagam is egy ilyen családból származom az ország déli vidékéről, 7 fiu, egy lány, tehát fontosnak tartom az ilyen nagy családok megörökítését, ha kőbe nem is, hát írásban.!

A zsidóknál külön elbánásba tartozik az-az anya, aki fiu gyermeket hoz a világra! Régi rítus ez, de a fiu gyermek nagyobb értékű, mint a leány. Az ilyen anya meg aki hét fiut megszült és felnevelt, rendkívüli elbánásban részesül mint a W - mama.

Az orthodox egyházköztség gondoskodott is, hogy a gyerekek szülei segítséget kapjanak és a legnehezebb anyagi gondokat levették a vállaikról. Fel is nevelték mind a hét gyereket, akik az időcsatolt versikével igazolva vannak, hogy éltek még 1929-ben.

Hogy aztán a sors úgy rendelkezett és csak három, Jenő, Vilmos, Ernő érték meg az idősebb kort. A négy /J, L, F, és A / elsodorta a sora. Ők fiatalon meghaltak. Kár értük!!

Legyen emlékükre ez a szerény tudással megírt kis emlékezés, úgy a szülőknek mint a korábban elhalt és még élő testvéreknek is.

Vác, 1973.

- 1/ Egy családról fogok én most itt beszélni,
Minden tagját külön is lefogok írni.
Mielőtt azonban a részletbe kezdek,
Elmondom, e család hogyan is leledzett.
- 2/ Bukovins, akkor külön tartomány még,
Az Osztrák-Csiszarság legkeleti részén.
Oszernovitzhez közel a harmadik határban,
Volt egy kicsi falu a nagy tartományban.
- 3/ E-faluban ötven éve egy családnak,
Kisfia született, nevezték Máthának.
A családnak 5 a második szülötte,
Bátyja volt az első, s ő neki az öccse.
- 4/ A kis Máthán ^{legszép} írási is caperedett,
Lett belőle, egész helyes zsidógyerek.
Mert, hogy zsidó volt, azt le nem tagadhatta,
Sőt! az ő még most is, ez meglepszik rajta!
- 5/ Járt ő iskolába s ahogy befejezte,
Inesnek adták őt s azt is elvégezte.
Husz éves koráig dolgozott szépen,
Aztán katona lett, hossza három éven.
- 6./Katonséveit, azt Bécsben töltötte,
Mint képlár leszerelt s elköltözött Pestre.
Pestről már mint gépész-szikvizgyári Győrbe,
Ahol meg is nősült, szerződötték őt le.
- 7./Itt alapította ezt a szép családot,
Melyről e-kis írás napvilágot látott,
~~No dal megárdani, hogy az a ...~~
~~hazá fel köptatja az ajtó kilincsét!~~
OOOOO
- 8./ Legidősebb J ! ő már főkönyvelő,
A családnak első szemefernye volt ő!
Szereti is őt most is, kiváltképp az anyja,
Mindenben legelőbb őreá van gondja!
- 9./ Nem olyan atléta neki a természete,
De erő van benne és ez a jelleme.
Kötelességtudó és szülőszerető,
Egy hibája, hogy a pénzt is elkölti ő.
- 10./ Szeret ő sportolni, evezni meg vívni,
Bánkvívül szeret, jó cigarettát szívni.
Van neki csónakja is meg rádiója,
Sok könyve, -ruhája, s jó drága szabója!
- 11./ A második L csendes, kedves gyerek,
Ő már bördízműves, de néigen keres.
Testre olyan erős, mint a bátyja,
Mert neki is épp jó a J ruhája!
- 12./ Ő is sokat sportol, szeret nagyon futni, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
Futva igyekszik ő majd a ~~XXXXXXXXXX~~ célba jutni.
Már szépen hegedül, meg cigarettázik ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~,
Télien lehet hideg, ő nemigen fázik!
- 13./ Megtanul ő minden új kuplét és nótát,
Ahogy a cigányok egymásnak eljátsszák.
A mozi is szereti, meg B barátját,
B nélkül a L nem is igen látják!